

INGEZONDEN.

ONS TIJDSCHRIFT EN HET VERSLAG DER STAATSCOMMISSIE VOOR DE ZIEKENVERZORGING.

Reeds ontving ik van uwe redactie een schrijven, dat mij op de onjuistheid wijst van mijn uitlating in den Amsterdamschen Kring en waarin mij wordt verzocht, mijn vergissing in een volgende vergadering te herstellen.

Het spreekt vanzelf, dat ik de volgende bijeenkomst zal aangrijpen als een welkome gelegenheid om der redactie de verzekering aan te bieden van mijn leedwezen over de begane fout.

Nu zij het ook noodig vindt om tevens in het *Tijdschrift* de zaak ter sprake te brengen, eischt de billijkheid ook te dezer plaatse een *peccavi* mijnerzijds.

Amsterdam, 17 October 1920.

H. D. DE HAAS.

BETALING VAN KEURINGEN VOOR LEVENSVZERKERINGS- MAATSCHAPPIJEN.

In het *Tijdschrift* van 2 October schreef ik onder bovenstaand opschrift, in dat van 9 October deelt WESLY mede, dat het verhoogd honorarium hem uitgekeerd wordt; de directie van „St. Willibrordus” meet dus met 2 maten hetgeen zeer eigenaardig is, want ik heb voor „St. Willibrordus” gewerkt van de oprichting af en WESLY werkt er pas een paar jaar voor. De vroegere adviseerende geneeskundige heeft door ongenoegen (het niet opvolgen van zijn adviezen) met de directie ontslag genomen.

Juist het afwijken van de formulieren komt als oorzaak voor den dag; ik veranderde steeds de vroegere formulieren voor keuringen tot en met f 1000.— en bracht het mij toekomstende honorarium in rekening (de groote waren volgens A.) en WESLY keurt volgens de formulieren van „St. Willibrordus”, die nu en van B. en van A. afwijken; hij is dus meegaand.

Het komt niet aan op de hoeveelheid werk of op den tijd, en daarom had de laatste zin moeten luiden: Dit is verzekeringspolitiek (het gaat ons niet aan); *onze* zaak is slechts er voor te zorgen, dat *onze besluiten* door alle verzekerings-maatschappijen aangenomen worden, *dus uniformiteit in formulieren en honoraria.*

De geneeskundige adviseurs, leden onzer Maatschappij, zullen daaromtrent ook actief moeten zijn.

Utrecht, 17 October 1920.

L. H. KEISER.

„HIJ WIL NIET IN HET HOK”.

Peccavi!... Inderdaad heb ik mij in mijn groote ontstemming over de terminologie van SNOECK HENKEMANS een enkele onvriendelijkheid laten ontvallen, die een der vooraanstaande geneeskundige ambtenaren het recht gaf mij te schrijven, dat wij zoodoende op den pot en den ketel gingen gelijken.

De ridder van het „Ziekenbriefje” „wil niet in het hok”, gelijk hij het heeft uitgedrukt. Welnu „where there is a will there is a way”. Laat hij dan ronduit en eerlijk zijn afkeuring uitspreken over de gedragingen dergenen, die ik teekende, tegenover hun collegae. Laat hij aantoonen, dat ik ten onrechte gesproken heb van een kaste van medische adviseurs, controleurs et t. q. Laat hij niet tevreden met zelf zoo mogelijk buiten het hok te blijven, trachten anderen eruit te halen. Zoo bijv. COERT (COERT tout court dus) zijn Haagschen collega, dien ik op de laatste algemeene vergadering als medischen adviseur van de N. Eerste Nederlandsche erin heb gestopt. En alle geneeskundige ambtenaren, die steeds voortgaan met den eenen collega tegen den anderen uit te spelen, door de sage te verspreiden, dat er maar zoo weinig weigeraars zijn, dat dit enkele lastige menschen zijn en dat al de anderen er maar